

[Inger Marie Bruun-Vlerø]

det formål at styrke landsstyrets likviditetsbehov, og såfremt det er påkrævet, at yde indskud i de to store færøske banker til sikring af deres likviditet og solvens, for det er faktisk det, det handler om. Hvis man læser den samlede rammeaftale, der er forhandlet den 28. maj i år, kan det også konstateres, at det midlertidige statslån ikke skal ses isoleret, hvilket finansministeren også har redegjort for. Statslånet indgår som et element i en større konstruktion, og der er knyttet betingelser, bl.a. om en stabilitetsorienteret finanspolitik, til det; det er godt nok et skrækkeligt ord, men der ligger dog en binding i det.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte hr. Kim Behnkes beslutningsforslag og ønsker aktstykket tilbage til Finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Den radikale ordfører siger, at man ikke kan bruge det til noget, der skete for 50 år siden. Det synes jeg godt man kan i dette tilfælde, for det siger nemlig noget om, hvordan den gensidige forpligtelse, som man hele tiden taler om i dette Folketing, og som gør, at vi skal honorere ethvert krav, bliver opfattet fra færøsk side, og hvordan Færøerne reagerede, da Danmark havde brug for hjælp og de havde overskud at give af. Derfor synes jeg, at det er et meget, meget relevant billede at tage frem i denne sag.

Så må jeg sige til den radikale ordfører, at man vist skal være medlem af Det Radikale Venstre for at kunne synes om punkt 4 i rammeaftalen: »Landsstyret bekræfter, at man vil føre en stabilitetsorienteret finanspolitik.« Hvis man har siddet i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg og set, hvilke krav der er blevet stillet, og hvad IMF har sagt, ved man, hvad man på Færøerne opfatter som en stabilitetsorienteret finanspolitik. Det er mundsvejr, der ikke kan bruges til noget, og jeg synes egentlig, at man skulle have ladet være med at skrive det. Man skulle i punkt 4 have skrevet det ærligt, som det var: Vi opgiver at stille krav; det hjælper ikke noget alligevel, for ingen af dem, vi hidtil har stillet, er blevet opfyldt.

Der stilles også et andet krav i aftalen, idet der står, at færingerne ikke må have lov til at optage udenlandske statslån eller udstede garantier uden den danske stats samtykke. Den

aftale er indgået den 28. maj 1993; for en uge siden blev der givet tilsagn om, at det meget fallerede færøske flyselskab Atlantic Airways kunne få yderligere 5,5 mio. kr. Det er sådan, man opfatter det på Færøerne!

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Selv om man ikke skal lade sig forundre politisk i disse dage, undrer det mig alligevel, at Det Radikale Venstre, som om nogen har været fortalere for balance på finansloven, for opbinding af de offentlige udgifter og for alle de rigtige økonomiske standpunkter igennem de seneste år, kan se fuldstændig igennem fingre med, at den danske regering uden at orientere sine forligspartnere har indgået en aftale, hvor opbindingen til en balance på finansloven er væk, hvor man monopoliserer det færøske erhvervsliv efter socialistisk model, hvor man øger de offentlige udgifter, og hvor man i øvrigt fjerner alle andre opbindinger. Jeg mener, at det må være svært for Det Radikale Venstre at få det til at passe med partiets normale økonomiske politik.

Kim Behnke (FP):

Finansministeren brugte et meget specielt udtryk i sin afvisning af Fremskridtspartiets beslutningsforslag, idet finansministeren sagde, at i bagklogskabens klare lys kan man altid se, hvordan tingene burde have været.

Nu er det jo relativt, hvad bagklogskab er, men én ting er imidlertid helt sikker: Da Fremskridtspartiet første gang rejste spørgsmålet, nemlig i oktober måned 1992, blev Fremskridtspartiet i folketingssalen mødt af syv partier, der stort set var enige om én ting, nemlig at det var aldeles tidligt, at Fremskridtspartiet overhovedet tillod sig at bringe spørgsmålet om økonomiske overførsler – på daværende tidspunkt 500 mio. kr. – ned til debat i folketingssalen, for vi havde vores forpligtelser over for rigsfællesskabet, over for det færøske samfund osv., og derfor burde man bare have taget det som en ekspeditionssag i Folketingets Finansudvalg: 500 mio. kr.! Bogen lukket! Færdigt arbejde!

Det nyttige ved at få debatten var, at synspunkterne så blev bogført. Det blev bogført, at den daværende regering såvel som det store Socialdemokrati havde den opfattelse, at der